

Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

► **B** **DYREKTYWA RADY 92/83/EWG**
z dnia 19 października 1992 r.
w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych
 (Dz.U. L 316 z 31.10.1992, s. 21)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
► <u>M1</u>	Dyrektywa Rady (UE) 2020/1151 z dnia 29 lipca 2020 r.	L 256	1	5.8.2020

zmieniona przez:

► <u>A1</u>	Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej	L 236	33	23.9.2003
► <u>A2</u>	Akt przystąpienia Bułgarii i Rumunii	L 157	203	21.6.2005

sprostowana przez:

- **C1** Sprostowanie, Wydanie specjalne 1992, rozdział 1, tom 21, s. 67 (92/83/EWG)

▼B**DYREKTYWA RADY 92/83/EWG****z dnia 19 października 1992 r.****w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych**

SEKCJA I

PIWO

Zakres zastosowania*Artykuł 1*

1. Zgodnie z niniejszą dyrektywą Państwa Członkowskie nakładają podatek akcyzowy na piwo.
2. Państwa Członkowskie ustalają swoje stawki zgodnie z dyrektywą nr 92/84/EWG.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy przez pojęcie „piwo” rozumie się wszelkie produkty oznaczone kodem taryfowym CN 2203 lub wszelkie produkty zawierające mieszaninę piwa z napojami bezalkoholowymi, oznaczonymi kodem taryfowym CN 2206, o ile w każdym wypadku rzeczywista zawartość alkoholu w tych produktach przekracza 0,5 % obj.

Ustalenie podatku akcyzowego*Artykuł 3*

1. Podatek akcyzowy od piwa nakładany przez Państwa Członkowskie ustala się według:

— liczby hektolitrów/stopni Plato,

lub

— liczby hektolitrów/rzeczywistej zawartości alkoholu objętościowo

w gotowym produkcie.

▼M1

Do celów pomiaru w stopniach Plato uwzględnia się wszystkie składniki piwa, w tym składniki dodane po zakończeniu fermentacji.

W drodze odstępstwa od akapitu drugiego państwa członkowskie, które w dniu 29 lipca 2020 r. nie uwzględniają składników piwa dodanych po fermentacji do celów pomiaru w stopniach Plato, mogą czynić to nadal do dnia 31 grudnia 2030 r.

▼B

2. Przy stwierdzaniu, czy piwo objęte jest podatkiem akcyzowym zgodnie z wymogami dyrektywy 92/84/EWG Państwa Członkowskie mają prawo pomijać ułamki stopni Plato lub procentów rzeczywistej zawartości alkoholu, obliczanej objętościowo.

▼B

Ponadto Państwa Członkowskie przy ustalaniu podatku akcyzowego od piwa według liczby hektolitrów/stopni Plato mogą dzielić piwo na kategorie, z których każda oznaczana jest przez nie więcej niż 4 stopnie Plato, oraz stosować tę samą stawkę podatku akcyzowego od hektolitra każdego piwa należącego do tej samej kategorii. Stawki takie są niezmiennie równe lub wyższe od stawki minimalnej, określonej w art. 6 dyrektywy 92/84/EWG, dalej zwanej stawką minimalną.

Artykuł 4

1. Państwa Członkowskie mają prawo stosować do piwa produkowanego przez niezależne, małe browary obniżone stawki podatku akcyzowego, zróżnicowane zależnie od wielkości rocznej produkcji danych browarów, z zachowaniem następujących limitów:

- stawek obniżonych nie stosuje się wobec zakładów produkujących ponad 200 000 hl piwa rocznie,
- stawki obniżone, które mogą kształtować się poniżej poziomu stawki minimalnej, mogą być niższe maksymalnie o 50 % od standardowej, krajowej stawki podatku akcyzowego.

2. Do celów stosowania obniżonych stawek podatku akcyzowego przez pojęcie „niezależny, mały browar” rozumie się browar, który jest prawnie i ekonomicznie niezależny od wszelkich innych browarów, mieści się w budynkach usytuowanych poza terenem należącym do jakiegokolwiek innego browaru i nie działa na mocy licencji. Jednakże w przypadku gdy dwa lub więcej małych browarów współpracują ze sobą, a ich łączna wielkość rocznej produkcji nie przekracza 200 000 hl, mogą one być traktowane jako jeden niezależny, mały browar.

3. Państwa Członkowskie mają obowiązek dopilnowania, aby wszelkie stosowane przez nie obniżone stawki podatku stosowane były na równych prawach do piwa dostarczanego na ich terytorium z niezależnych małych browarów znajdujących się w innych Państwach Członkowskich. W szczególności są one zobowiązane dopilnować, by od poszczególnych dostaw piwa z innych Państw Członkowskich nie pobierano podatku wyższego niż dokładna równowartość odpowiedniego podatku w walucie krajowej.

*Artykuł 5***▼M1**

1. Państwa członkowskie mają prawo stosować stawki obniżone, które mogą kształtować się poniżej poziomu stawki minimalnej, do piwa o rzeczywistej zawartości alkoholu nieprzekraczającej 3,5 % obj.

▼B

2. Państwa Członkowskie mają prawo ograniczyć zakres stosowania niniejszego artykułu do produktów zawierających mieszaninę piwa z napojami bezalkoholowymi, oznaczonych kodem taryfowym CN 2206.

Artykuł 6

►C1 Zgodnie z warunkami określonymi dla zapewnienia prostego stosowania zwolnień podatkowych państwa członkowskie mogą zwolnić od podatku akcyzowego piwo produkowane przez osobę fizyczną i spożywane przez taką osobę, członków jej rodziny lub gości, pod warunkiem że nie jest dokonywana sprzedaż tego piwa. ◀

▼B

SEKCJA II

WINO

Zakres zastosowania*Artykuł 7*

1. Zgodnie z niniejszą dyrektywą Państwa Członkowskie nakładają podatek akcyzowy na wino.
2. Państwa Członkowskie ustalają swoje stawki zgodnie z dyrektywą nr 92/84/EWG.

Artykuł 8

Dla celów niniejszej dyrektywy:

- 1) przez pojęcie „wino niemusujące” rozumie się wszelkie produkty oznaczone kodami taryfowymi CN 2204 i 2205, z wyjątkiem wina musującego określonego w ust. 2 niniejszego artykułu:

- o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 1,2 % obj., lecz nie przekraczającej 15 % obj., pod warunkiem że cały alkohol zawarty w gotowym produkcie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji,
- o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 15 % obj., lecz nie przekraczającej 18 % obj., pod warunkiem że wino takie nie zawiera żadnych dodatków wzbogacających oraz że cały alkohol zawarty w gotowym produkcie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji;

▼M1

- 2) przez pojęcie „wino musujące” rozumie się wszelkie produkty oznaczone kodami CN 2204 10, 2204 21 06, 2204 21 07, 2204 21 08, 2204 21 09, 2204 29 10 oraz 2205, które:

▼B

- znajdują się w butelkach zaopatrzonych w korek w kształcie grzybka, umocowany za pomocą węzłów lub spinek albo cechujący się nadciśnieniem wynoszącym co najmniej trzy bary, spowodowanym obecnością dwutlenku węgla w roztworze,
- mają rzeczywistą zawartość alkoholu przekraczającą 1,2 % obj., lecz nie przekraczającą 15 % obj., pod warunkiem że cały alkohol zawarty w gotowym produkcie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji.

Ustalenie podatku akcyzowego*Artykuł 9*

1. Podatek akcyzowy pobierany przez Państwa Członkowskie od wina ustala się według liczby hektolitrów gotowego produktu.
2. Z wyjątkiem przypadków określonych w ust. 3 i 4 Państwa Członkowskie stosują tę samą stawkę podatku akcyzowego do wszystkich produktów podlegających podatkowi od wina niemusującego. Podobnie pobierają one tę samą stawkę podatku akcyzowego od wszystkich produktów podlegających podatkowi od wina musującego. Mają one także prawo stosować tę samą stawkę podatku do zarówno wina niemusującego, jak i musującego.

▼B

3. Państwa Członkowskie mogą stosować obniżone stawki podatku akcyzowego od każdego rodzaju wina niemusującego i musującego o rzeczywistej zawartości alkoholu nieprzekraczającej 8,5 % obj.

4. Państwa Członkowskie, które od dnia 1 stycznia 1992 r. stosowały do win niemusujących określonych w art. 8 ust. 1 tiret drugie wyższą stawkę podatku, mogą nadal stosować tę samą stawkę. Taka wyższa stawka nie może przekraczać standardowej, krajowej stawki, stosowanej do produktów pośrednich.

▼M1*Artykuł 9a*

1. Państwa członkowskie mogą stosować stawki obniżone podatku do wina produkowanego przez niezależnych, małych producentów wina w ramach następujących limitów:

— stawek obniżonych nie stosuje się wobec zakładów produkujących średnio ponad 1 000 hl lub, w przypadku Republiki Malty, średnio ponad 20 000 hl wina rocznie,

— stawki obniżone mogą być niższe maksymalnie o 50 % od krajowej stawki podstawowej podatku akcyzowego.

2. Do celów stosowania stawek obniżonych przez pojęcie „niezależny, mały producent wina” rozumie się producenta wina, który jest prawnie i ekonomicznie niezależny od wszelkich innych producentów wina, mieści się w budynkach usytuowanych poza terenem należącym do jakiegokolwiek innego producenta wina i nie działa na mocy licencji. Jednakże w przypadku gdy dwóch lub więcej małych producentów wina współpracuje ze sobą, a łączna wielkość ich rocznej produkcji nie przekracza odpowiednio 1 000 hl lub 20 000 hl, ci producenci wina mogą być traktowani jako jeden niezależny, mały producent wina.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszelkie wprowadzane przez nie stawki obniżone podatku stosowane były także do wina dostarczanego na ich terytorium od niezależnych, małych producentów wina znajdujących się w innych państwach członkowskich. W szczególności zapewniają one, by od poszczególnych dostaw z innych państw członkowskich nie pobierano podatku wyższego niż dokładna równowartość odpowiedniego podatku w walucie krajowej.

▼B*Artykuł 10*

►C1 Zgodnie z warunkami określonymi dla zapewnienia prostego stosowania niniejszego artykułu państwa członkowskie mogą zwolnić od podatku akcyzowego wino produkowane przez osobę fizyczną i spożywane przez taką osobę, członków jej rodziny lub gości, pod warunkiem że nie jest dokonywana sprzedaż tego wina. ◀

▼B

SEKCJA III

INNE NAPOJE PRZEFERMENTOWANE, NIEBĘDĄCE WINEM ANI PIWEM**Zakres zastosowania***Artykuł 11*

1. Zgodnie z niniejszą dyrektywą Państwa Członkowskie nakładają podatek akcyzowy na inne napoje prefermentowane, niebędące winem ani piwem (dalej zwane innymi napojami prefermentowanymi).
2. Państwa Członkowskie ustalają swoje stawki zgodnie z dyrektywą nr 92/84/EWG.

Artykuł 12

Do celów niniejszej dyrektywy i z zastrzeżeniem art. 17:

- 1) przez pojęcie „inne niemusujące napoje prefermentowane” rozumie się wszelkie produkty oznaczone kodami taryfowymi CN 2204 i 2205, z wyjątkiem produktów określonych w art. 8, oraz produkty oznaczone kodem taryfowym CN 2206, z wyjątkiem innych musujących napojów prefermentowanych, określonych w pkt 2 niniejszego artykułu oraz wszelkich produktów, do których stosuje się art. 2:
  - o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 1,2 % obj., lecz nie przekraczającej 10 % obj.,
  - o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 10 % obj., lecz nie przekraczającej 15 % obj., pod warunkiem że cały alkohol zawarty w gotowym produkcie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji.

▼M1

- 2) Termin „inne musujące napoje prefermentowane” obejmuje wszelkie produkty oznaczone kodami CN 2206 00 31 i 2206 00 39 oraz produkty oznaczone kodami CN 2204 10, 2204 21 06, 2204 21 07, 2204 21 08, 2204 21 09, 2204 29 10 i 2205, niewymienione w art. 8, które:

▼B

- znajdują się w butelkach zaopatrzonych w korek w kształcie grzybka, umocowany za pomocą węzłów lub spinek albo cechują się nadciśnieniem wynoszącym co najmniej trzy bary, spowodowanym obecnością dwutlenku węgla w roztworze,
- mają rzeczywistą zawartość alkoholu przekraczającą 1,2 % obj., lecz nie przekraczającą 13 % obj.,
- mają rzeczywistą zawartość alkoholu przekraczającą 13 % obj., lecz nie przekraczającą 15 % obj., pod warunkiem że cały alkohol zawarty w gotowym produkcie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji.

Ustalenie podatku akcyzowego*Artykuł 13*

1. Podatek akcyzowy pobierany przez Państwa Członkowskie od innych napojów prefermentowanych ustala się według liczby hektolitrów gotowego produktu.

▼ M1

2. Z wyjątkiem przypadków określonych w ust. 3 niniejszego artykułu i w art. 13a państwa członkowskie stosują tę samą stawkę podatku akcyzowego od wszystkich produktów podlegających podatkowi od innych niemusujących napojów przefermentowanych. Podobnie pobierają one tę samą stawkę podatku akcyzowego od wszystkich produktów podlegających podatkowi od innych musujących napojów przefermentowanych. Państwa członkowskie mają także prawo stosować tę samą stawkę podatku do obydwu rodzajów innych napojów przefermentowanych: niemusujących i musujących.

▼ B

3. Państwa Członkowskie mają prawo stosować obniżone stawki podatku akcyzowego do wszelkich rodzajów innych napojów przefermentowanych, niemusujących i musujących, o rzeczywistej zawartości alkoholu nieprzekraczającej 8,5 % obj.

▼ M1*Artykuł 13a*

1. Państwa członkowskie mogą stosować stawki obniżone podatku, które mogą być zróżnicowane w zależności od wielkości rocznej produkcji danych producentów, wobec innych napojów przefermentowanych produkowanych przez niezależnych, małych producentów w ramach następujących limitów:

— stawek obniżonych nie stosuje się wobec zakładów produkujących łącznie ponad 15 000 hl takich napojów rocznie,

— stawki obniżone mogą być niższe maksymalnie o 50 % od krajowej stawki podstawowej podatku akcyzowego dla innych napojów przefermentowanych.

2. Do celów niniejszego artykułu inne napoje przefermentowane muszą być otrzymywane z fermentacji owoców, jagód, warzyw, roztworu miodu w wodzie lub z fermentacji świeżego lub zagęszczonego soku otrzymanego z powyższych. Państwa członkowskie nie zezwalają na dodawanie jakiegokolwiek innego alkoholu lub napoju alkoholowego do celów produkcji innych napojów przefermentowanych. Do celów niniejszego artykułu dodania alkoholu używanego do rozcieńczenia lub rozpuszczenia środków aromatyzujących w ściśle niezbędnych dawkach tak, by zawartość alkoholu nie wzrosła o więcej niż 1,2 % obj., nie uznaje się za dodanie alkoholu do celów produkcji innych napojów przefermentowanych. Dodanie takich środków aromatyzujących nie może znacząco zmieniać charakteru produktu oryginalnego.

3. Państwa członkowskie mogą ograniczyć stosowanie niniejszego artykułu do niektórych rodzajów innych napojów przefermentowanych.

4. Do celów niniejszego artykułu przez pojęcie „niezależny, mały producent” rozumie się producenta innych napojów przefermentowanych, który jest prawnie i ekonomicznie niezależny od wszelkich innych producentów innych napojów przefermentowanych, mieści się w budynkach usytuowanych poza terenem należącym do jakiegokolwiek innego producenta i nie działa na mocy licencji. Jednakże w przypadku gdy dwóch lub więcej małych producentów współpracuje ze sobą, a łączna wielkość ich rocznej produkcji nie przekracza 15 000 hl, producenci ci mogą być traktowani jako jeden niezależny, mały producent.

▼ M1

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszelkie wprowadzane przez nie stawki obniżone podatku stosowane były także do innych napojów prefermentowanych dostarczanych na ich terytorium od niezależnych, małych producentów znajdujących się w innych państwach członkowskich. W szczególności zapewniają one, by od poszczególnych dostaw z innych państw członkowskich nie pobierano podatku wyższego niż dokładna równowartość odpowiedniego podatku w walucie krajowej.

▼ B*Artykuł 14*

► **C1** Zgodnie z warunkami określonymi dla zapewnienia prostego stosowania niniejszego artykułu państwa członkowskie mogą zwolnić od podatku akcyzowego inne napoje prefermentowane, niemusujące i musujące, produkowane przez osobę fizyczną i spożywane przez taką osobę, członków jej rodziny lub gości, pod warunkiem że nie jest dokonywana sprzedaż tych napojów. ◀

▼ M1*Artykuł 15*

W celu stosowania dyrektywy 92/84/EWG oraz dyrektywy Rady 2008/118/WE ⁽¹⁾ uznaje się, że odniesienia do „wina” stosują się również do innych napojów prefermentowanych, określonych w niniejszej sekcji.

▼ B

SEKCJA IV

PRODUKTY POŚREDNIE**Zakres zastosowania***Artykuł 16*

1. Zgodnie z niniejszą dyrektywą Państwa Członkowskie nakładają podatek akcyzowy na produkty pośrednie.

2. Państwa Członkowskie ustalają swoje stawki zgodnie z dyrektywą nr 92/84/EWG. Stawki takie nie mogą w żadnym przypadku kształtować się poniżej poziomu stawek stosowanych przez Państwa Członkowskie do produktów, określonego w art. 8 ust. 1 i art. 12 ust. 1 niniejszej dyrektywy.

Artykuł 17

1. Do celów niniejszej dyrektywy przez pojęcie „produkty pośrednie” rozumie się wszelkie produkty o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 1,2 % obj., lecz nie przekraczającej 22 % obj., oznaczone kodami CN 2204, 2205 i 2206, z wyjątkiem produktów określonych w art. 2, 8 i 12.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylająca dyrektywę 92/12/EWG (Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 12).

▼B

2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 12 Państwa Członkowskie mają prawo uznawać za produkty pośrednie wszelkie niemusujące napoje prefermentowane, objęte zakresem stosowania art. 12 ust. 1, o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 5,5 % obj., niebędące całkowicie pochodnymi procesu fermentacji oraz wszelkie musujące napoje prefermentowane, objęte zakresem stosowania art. 12 ust. 2 o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 8,5 % obj., niebędące całkowicie pochodnymi procesu fermentacji.

Ustalenie podatku akcyzowego*Artykuł 18*

1. Podatek akcyzowy pobierany przez Państwa Członkowskie od produktów pośrednich ustala się w odniesieniu do liczby hektolitrów gotowego produktu.

2. Z wyjątkiem przypadków określonych w ust. 3, 4 i 5 Państwa Członkowskie stosują tę samą stawkę podatku akcyzowego od wszystkich produktów podlegających podatkowi od produktów pośrednich.

3. Każde Państwo Członkowskie ma prawo stosować pojedynczą, obniżoną stawkę podatku akcyzowego do produktów pośrednich o rzeczywistej zawartości alkoholu nieprzekraczającej 15 % obj., pod następującymi warunkami:

- stawka taka może być obniżona maksymalnie o 40 % w stosunku do standardowej, krajowej stawki podatku akcyzowego,
- stawka obniżona nie może być niższa od standardowej, krajowej stawki stosowanej do produktów określonych w art. 8 ust. 1 oraz art. 12 ust. 1 niniejszej dyrektywy.

▼MI

4. Państwa członkowskie mają prawo stosować pojedynczą, obniżoną stawkę podatku od produktów pośrednich określonych w części II załącznika VII do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 ⁽¹⁾.

▼B

5. Do produktów pośrednich znajdujących się w butelkach zaopatrzonych w korek w kształcie grzybka umocowany za pomocą węzłów lub spinek albo cechujących się nadciśnieniem wynoszącym co najmniej trzy bary, spowodowanym obecnością dwutlenku węgla w roztworze Państwa Członkowskie mają prawo stosować taką samą stawkę, jak stawka przewidziana dla produktów objętych zakresem stosowania art. 12 ust. 2, pod warunkiem że stawka ta jest wyższa niż krajowa stawka podatku od produktów pośrednich.

▼MI*Artykuł 18a*

1. Państwa członkowskie mogą stosować stawki obniżone podatku, które mogą być zróżnicowane w zależności od wielkości rocznej produkcji danych producentów, wobec produktów pośrednich produkowanych przez niezależnych, małych producentów w ramach następujących limitów:

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

▼ M1

- stawek obniżonych nie stosuje się wobec zakładów produkujących łącznie ponad 250 hl takich napojów rocznie,
- stawki obniżone, które mogą kształtować się poniżej poziomu stawki minimalnej, mogą być niższe maksymalnie o 50 % od krajowej stawki podstawowej podatku akcyzowego dla produktów pośrednich.

2. Państwa członkowskie mogą ograniczyć stosowanie niniejszego artykułu do niektórych rodzajów produktów pośrednich.

3. Do celów niniejszego artykułu przez pojęcie „niezależny, mały producent” rozumie się producenta produktów pośrednich, który jest prawnie i ekonomicznie niezależny od wszelkich innych producentów produktów pośrednich, mieści się w budynkach usytuowanych poza terenem należącym do jakiegokolwiek innego producenta i nie działa na mocy licencji. Jednakże w przypadku gdy dwóch lub więcej małych producentów współpracuje ze sobą, a łączna wielkość ich rocznej produkcji nie przekracza 250 hl, producenci ci mogą być traktowani jako jeden niezależny, mały producent.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszelkie wprowadzane przez nie stawki obniżone podatku stosowane były także do innych produktów pośrednich dostarczanych na ich terytorium od niezależnych, małych producentów znajdujących się w innych państwach członkowskich. W szczególności zapewniają one, by od poszczególnych dostaw z innych państw członkowskich nie pobierano podatku wyższego niż dokładna równowartość odpowiedniego podatku w walucie krajowej.

▼ B

SEKCJA V

ALKOHOL ETYLOWY

Zakres zastosowania*Artykuł 19*

1. Zgodnie z niniejszą dyrektywą Państwa Członkowskie nakładają podatek akcyzowy na alkohol etylowy.
2. Państwa Członkowskie ustalają swoje stawki zgodnie z dyrektywą nr 92/84/EWG.

Artykuł 20

Dla celów niniejszej dyrektywy przez pojęcie „alkohol etylowy” rozumie się:

- wszelkie produkty o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 1,2 % obj., oznaczone kodami taryfowymi CN 2207 i 2208, nawet jeżeli są to produkty stanowiące część produktu należącego do innego rozdziału Nomenklatury Scalonej,
- produkty oznaczone kodami taryfowymi CN 2204, 2205, 2206 o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 22 % obj.,

▼B

— napoje zawierające rozcieńczony lub nierozcieńczony spirytus.

Ustalenie podatku akcyzowego*Artykuł 21*

Podatek akcyzowy od alkoholu etylowego ustala się od hektolitra czystego alkoholu o temperaturze 20 °C i oblicza się według liczby hektolitrów czystego alkoholu. Zgodnie z postanowieniami art. 22 Państwa Członkowskie pobierają tę samą stawkę podatku akcyzowego od wszystkich produktów objętych podatkiem od alkoholu etylowego.

Artykuł 22

1. Państwa Członkowskie mają prawo stosować obniżone stawki podatku akcyzowego do alkoholu etylowego produkowanego przez małe gorzelnie, z zachowaniem następujących ograniczeń:

- stawek obniżonych, które mogą kształtować się poniżej poziomu stawki minimalnej, nie stosuje się wobec zakładów produkujących ponad 10 hl czystego alkoholu rocznie. Jednakże Państwa Członkowskie, które od dnia 1 stycznia 1992 r. stosowały obniżone stawki podatku wobec zakładów produkujących od 10 do 20 hl czystego alkoholu rocznie, mogą nadal stosować tę samą stawkę,
- stawki obniżone mogą być niższe maksymalnie o 50 % od standardowej, krajowej stawki podatku akcyzowego.

2. W celu stosowania obniżonych stawek podatku akcyzowego przez pojęcie „mała gorzelnia” rozumie się gorzelnię, która jest prawnie i ekonomicznie niezależna od wszelkich innych gorzeln i która nie działa na podstawie licencji.

3. Państwa Członkowskie mają obowiązek dopilnowania, aby wszelkie stosowane przez nie obniżone stawki podatku stosowane były na równych prawach do alkoholu etylowego, dostarczanego na ich terytorium przez niezależnych, drobnych producentów, mających siedzibę w innych Państwach Członkowskich.

4. Państwa Członkowskie mają prawo ustanowić przepisy, na których mocy alkohol produkowany przez drobnych producentów będzie dopuszczany do swobodnego obrotu handlowego niezwłocznie po jego odbiorze (pod warunkiem że sami producenci nie zawarli żadnych umów wewnątrzspółnotowych) bez stosowania porozumień o składach podatkowych oraz będzie podlegał opodatkowaniu z jednoznacznym zastosowaniem jednolitej stawki.

5. Państwa Członkowskie mają prawo stosować obniżone stawki podatku akcyzowego do produktów oznaczonych kodem taryfowym CN 2208 o rzeczywistej zawartości alkoholu nieprzekraczającej 10 % obj.

▼MI

6. Republika Bułgarii może stosować stawkę obniżoną podatku akcyzowego, nie mniejszą niż 50 % krajowej stawki podstawowej podatku akcyzowego od alkoholu etylowego, w odniesieniu do alkoholu etylowego produkowanego przez gorzelnie należące do producentów owoców produkujące rocznie ponad 10 hektolitrów alkoholu etylowego z owoców dostarczanych im przez gospodarstwa domowe producentów owoców. Stosowanie stawki obniżonej jest ograniczone do 30 litrów alkoholu owocowego rocznie na gospodarstwo domowe producentów owoców, przeznaczonego wyłącznie do ich konsumpcji własnej. Z chwilą skorzystania z tej opcji Republika Bułgarii nie może już więcej stosować ust. 8 niniejszego artykułu.

▼ M1

6a. Republika Czeska i Rzeczpospolita Polska mogą stosować stawkę obniżoną podatku akcyzowego, nie mniejszą niż 50 % krajowej stawki podstawowej podatku akcyzowego od alkoholu etylowego, w odniesieniu do alkoholu etylowego produkowanego przez gorzelnie należące do producentów owoców produkujące rocznie ponad 10 hektolitrow alkoholu etylowego z owoców dostarczanych im przez gospodarstwa domowe producentów owoców. Stosowanie stawki obniżonej jest ograniczone do 30 litrów alkoholu owocowego rocznie na gospodarstwo domowe producentów owoców, przeznaczonego wyłącznie do ich konsumpcji własnej.

▼ A2

7. Węgry, Rumunia i Słowacja mogą stosować obniżoną stawkę podatku akcyzowego, nie mniejszą niż 50 % podstawowej krajowej stawki podatku akcyzowego na alkohol etylowy, w odniesieniu do alkoholu etylowego produkowanego przez gorzelnie należące do producentów owoców produkujące rocznie ponad 10 hektolitrow alkoholu etylowego z owoców dostarczanych im przez gospodarstwa domowe producentów owoców. Stosowanie obniżonej stawki jest ograniczone do 50 litrów alkoholu owocowego rocznie na gospodarstwo domowe producentów owoców, przeznaczonego wyłącznie na własny użytek. Komisja dokona przeglądu tego uzgodnienia w 2015 r. i przedstawi Radzie sprawozdanie omawiające możliwe zmiany w tym zakresie.

▼ M1

8. Z zastrzeżeniem warunków, jakie państwa członkowskie mają ustanowić w celu zapewnienia jednoznacznego stosowania niniejszego ustępu, państwa członkowskie mogą zwolnić z podatku akcyzowego lub stosować stawki obniżone podatku akcyzowego wobec alkoholu etylowego spożywanego przez osobę fizyczną, członków jej rodziny lub gości, pod warunkiem że nie dochodzi do żadnej sprzedaży, który jest:

a) produkowany przez taką osobę fizyczną z owoców będących własnością tej osoby fizycznej, przez nią uprawianych i dostarczanych z działki, do której ta osoba fizyczna ma tytuł prawny, przy wykorzystaniu prostego, małego urządzenia do destylacji zarejestrowanego we właściwym organie danego państwa członkowskiego,

lub

b) produkowany przez taką osobę fizyczną w gorzelniach, które uzyskały zezwolenie właściwego organu państwa członkowskiego, z owoców będących własnością tej osoby fizycznej, przez nią uprawianych i dostarczanych z działki, do której ma ona tytuł prawny.

Państwa członkowskie ograniczają stosowanie zwolnienia lub stawek obniżonych do nie więcej niż 50 litrów alkoholu owocowego na gospodarstwo domowe producenta owoców rocznie.

Państwa członkowskie stosujące takie zwolnienie lub stawki obniżone podatku akcyzowego:

a) ustanawiają warunki do celów zapobiegania wszelkim przypadkom uchylania się od opodatkowania, unikania opodatkowania lub nadużyć,

b) wprowadzają adekwatne wymogi i procedury w celu zapewnienia kontroli produkcji i konsumpcji oraz zapobiegania skutkom transgranicznym i sprzedaży transgranicznej; oraz

c) ustanawiają przepisy dotyczące kar mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszego artykułu i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonywania. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

▼ M1

Państwa członkowskie nie stosują tych przepisów łącznie z przepisami ust. 6, 6a lub 7.

Artykuł 23

1. Republika Francji może stosować stawkę obniżoną, która może kształtować się poniżej poziomu stawki minimalnej, lecz nie może być obniżona bardziej niż o 50 % w stosunku do krajowej stawki podstawowej podatku od alkoholu etylowego, do rumu zdefiniowanego w pkt 1 załącznika II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 ⁽¹⁾, produkowanego z trzciny cukrowej zbieranej w miejscu wytworzenia, określonym w pkt 13 załącznika I do tego rozporządzenia, cechującego się zawartością substancji lotnych innych niż alkohole etylowy i metylowy równą lub przekraczającą 225 gramów na hektolitr czystego alkoholu oraz rzeczywistą zawartością alkoholu równą lub przekraczającą 40 % obj.

2. Republika Grecka może stosować stawkę obniżoną, która może kształtować się poniżej poziomu stawki minimalnej:

- a) lecz nie może być obniżona bardziej niż o 50 % w stosunku do krajowej stawki podstawowej podatku od alkoholu etylowego, do anisu destylowanego zdefiniowanego w pkt 29 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 110/2008, który jest bezbarwny i cechuje się zawartością cukru do 50 gramów na litr, a gotowy produkt zawiera – w części odpowiadającej co najmniej wartości procentowej przewidzianej we wspomnianym wyżej przepisie – alkohol aromatyzowany otrzymywany z destylacji nieciągłej w tradycyjnych miedzianych aparatach destylacyjnych o pojemności do 1 000 litrów, a także do „okowity z wyłoków z winogron” zdefiniowanej w pkt 6 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 110/2008, która jest otrzymywana z destylacji nieciągłej w tradycyjnych aparatach destylacyjnych;
- b) lecz nie może być obniżona bardziej niż o 85 % w stosunku do krajowej stawki podstawowej podatku od alkoholu etylowego, do alkoholu etylowego z owoców dostarczanych przez gospodarstwo domowe producenta, który jest otrzymywany z destylacji w prostych, tradycyjnych miedzianych urządzeniach do destylacji o pojemności do 130 litrów lub w tradycyjnych ceramicznych urządzeniach do destylacji o pojemności do 40 litrów, przy czym w obu przypadkach urządzenia te funkcjonują maksymalnie przez osiem dni w roku i produkują maksymalnie pięć hektolitrów czystego alkoholu rocznie.

Artykuł 23a

1. Z zastrzeżeniem warunków, jakie państwa członkowskie mają ustanowić w celu zapewnienia jednoznacznego stosowania art. 4, 9a, 13a, 18a i art. 22 ust. 1, 2 i 3 niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie, na wniosek, wydają niezależnym, małym producentom mającym siedzibę na ich terytorium roczny certyfikat potwierdzający ich łączną roczną produkcję, o której mowa odpowiednio w tych artykułach, i potwierdzający, że dany niezależny, mały producent spełnia kryteria określone odpowiednio w art. 4 ust. 2, art. 9a ust. 2, art. 13a ust. 4, art. 18a ust. 3 i art. 22 ust. 2 niniejszej dyrektywy. Dokument administracyjny do celów przemieszczania wyrobów na mocy rozdziału IV lub V dyrektywy 2008/118/WE zawiera informację o certyfikacie, o którym mowa w niniejszym ustępie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 (Dz.U. L 39 z 13.2.2008, s. 16).

▼ M1

2. Niezależnie od ust. 1 niniejszego artykułu państwa członkowskie mogą – na warunkach, jakie mają one ustanowić w celu zapewnienia prawidłowego i jednoznacznego stosowania niniejszego artykułu i do celów zapobiegania wszelkim przypadkom uchylania się od opodatkowania, unikania opodatkowania lub nadużyć – zezwolić niezależnym, małym producentom, o których mowa w art. 4 ust. 1, art. 9a ust. 1, art. 13a ust. 1, art. 18a ust. 1 i art. 22 ust. 1, mającym siedzibę na ich terytorium, aby sami wystawiali sobie certyfikat dotyczący spełnienia kryteriów określonych odpowiednio w art. 4 ust. 2, art. 9a ust. 2, art. 13a ust. 4, art. 18a ust. 3 i art. 22 ust. 2 oraz dotyczący ich łącznej rocznej produkcji, o której mowa w tych artykułach.

3. Państwa członkowskie – na warunkach, jakie mają one ustanowić w celu zapewnienia prawidłowego i jednoznacznego stosowania niniejszego artykułu i do celów zapobiegania wszelkim przypadkom uchylania się od opodatkowania, unikania opodatkowania lub nadużyć – uznają certyfikat producentów, o których mowa w art. 4 ust. 1, art. 9a ust. 1, art. 13a ust. 1, art. 18a ust. 1 i art. 22 ust. 1, wydany przez inne państwo członkowskie, z wyjątkiem należycie uzasadnionych okoliczności.

4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające:

- a) wzór certyfikatu, o którym mowa w ust. 1;
- b) sposób zamieszczania informacji o tym certyfikacie w dokumencie administracyjnym do celów przemieszczania wyrobów na mocy rozdziału IV lub V dyrektywy 2008/118/WE; oraz
- c) wymogi w zakresie wypełniania dokumentu administracyjnego do celów przemieszczania wyrobów na mocy rozdziału IV lub V dyrektywy 2008/118/WE w przypadku samocertyfikacji.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28a ust. 2.

▼ B

SEKCJA VI

PRZEPISY RÓŻNE*Artykuł 24*

1. Państwa Członkowskie nie muszą stawiać wymogu, aby produkty objęte niniejszą dyrektywą były produkowane w składach podatkowych ze składników alkoholowych przechowywanych w warunkach zawieszenia odpowiedniego podatku akcyzowego, pod warunkiem że podatek od takich składników został zapłacony z góry i że łączny podatek należny od składników alkoholowych jest nie niższy niż podatek od produktu powstałego w wyniku połączenia tych składników.

2. Królestwo Hiszpanii nie musi uznawać za produkcję produktów pośrednich wytwarzania win, powstających w regionach Moriles-Montilla, Tarragona, Priorato i Terra Alta, do których alkohol dodawany jest w taki sposób, że ich zawartość alkoholu wzrasta w wyniku tego nie więcej niż o 1 % obj.

▼B*Artykuł 25*

Państwa Członkowskie mają prawo zwracania podatku akcyzowego od napojów alkoholowych wycofanych z rynku, dlatego że z powodu swego stanu lub długości okresu składowania nie nadają się do spożycia przez ludzi.

▼M1*Artykuł 26*

Odesłania w niniejszej dyrektywie do kodów CN stanowią odesłania do kodów nomenklatury scalonej zawartych w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2018/1602 ⁽¹⁾ zmieniającym załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽²⁾.

▼B

SEKCJA VII
ZWOLNIENIA

Artykuł 27

1. Państwa Członkowskie zwalniają produkty objęte niniejszą dyrektywą z ujednoliconego podatku akcyzowego na warunkach, które zostaną przez nie określone w celu zagwarantowania prawidłowego i uczciwego stosowania takich zwolnień oraz zapobiegania wszelkim ewentualnym wypadkom uchylania się, omijania lub naruszania tych przepisów:

▼M1

- a) gdy są one rozprawdane w postaci alkoholu, który został całkowicie denaturowany zgodnie z wymogami państwa członkowskiego, w którym został dopuszczony do konsumpcji, jeżeli wymogi takie zostały należycie zgłoszone na piśmie i zatwierdzone zgodnie z ust. 3 i 4 niniejszego artykułu.

Państwa członkowskie stosują rozdział V dyrektywy 2008/118/WE;

- b) gdy są one używane w trakcie procesu wytwarzania dowolnego produktu nieprzeznaczonego do spożycia przez ludzi, pod warunkiem że alkohol został denaturowany zgodnie z wymogami dowolnego państwa członkowskiego dla danego zastosowania.

Zwolnienie to stosuje się, gdy taki denaturowany alkohol:

— został dodany do produktu nieprzeznaczonego do spożycia przez ludzi,

lub

— jest używany do konserwacji i czyszczenia urządzeń produkcyjnych wykorzystywanych do tego konkretnego procesu wytwarzania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1602 z dnia 11 października 2018 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 273 z 31.10.2018, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

▼ M1

Państwa członkowskie stosują rozdział IV dyrektywy 2008/118/WE do przemieszczania alkoholu denaturowanego, który nie został jeszcze dodany do produktu nieprzeznaczonego do spożycia przez ludzi;

▼ B

- c) gdy są one używane do produkcji octu oznaczonego kodem taryfowym CN 2209;

▼ M1

- d) gdy są one używane do produkcji lekarstw określonych w dyrektywach Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/82/WE ⁽¹⁾ i 2001/83/WE ⁽²⁾;

▼ B

- e) gdy są one używane do produkcji substancji smakowo-aromatycznych, używanych do wytwarzania środków spożywczych i napojów bezalkoholowych, o zawartości alkoholu nieprzekraczającej 1,2 % obj.;
- f) gdy są one używane bezpośrednio lub jako składnik do półproduktów służących do wytwarzania środków spożywczych (rozlewanych lub innych), pod warunkiem że w każdym przypadku zawartość alkoholu w tych produktach nie przekracza: 8,5 litra czystego alkoholu na 100 kg produktu dla wyrobów czekoladowych i 5 litrów czystego alkoholu na 100 kg produktu dla wszystkich innych wyrobów.

2. ► **C1** Państwa członkowskie mogą zwolnić produkty ◀ objęte niniejszą dyrektywą z ujednoczonego podatku akcyzowego na warunkach, które zostaną przez nie określone w celu zapewnienia prawidłowego i uczciwego stosowania tych zwolnień oraz zapobiegania wszelkim ewentualnym przypadkom uchylania się od tych przepisów oraz ich omijania lub naruszania, gdy produkty te są używane:

- a) jako próbki do analiz, do niezbędnych prób produkcyjnych lub do celów naukowych;
- b) do badań naukowych;
- c) do celów medycznych w szpitalach i aptekach;
- d) do procesów produkcyjnych, pod warunkiem że produkt końcowy nie zawiera alkoholu;
- e) do produkcji komponentów, które nie są objęte podatkiem akcyzowym w myśl niniejszej dyrektywy;

▼ M1

- f) w produkcji suplementów żywnościowych zdefiniowanych w dyrektywie 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ zawierających alkohol etylowy, jeżeli opakowanie jednostkowe suplementu żywnościowego dopuszczonego do konsumpcji nie przekracza 0,15 litra, a suplementy żywnościowe są wprowadzane na rynek na podstawie art. 10 przywołanej dyrektywy.

3. Państwo członkowskie zamierzające wprowadzić zmianę w wymogach dotyczących całkowitej denaturacji alkoholu, o których mowa w ust. 1 lit. a), zgłasza takie nowe wymogi Komisji na piśmie, wraz ze wszystkimi istotnymi informacjami o denaturantach, które zamierza stosować.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67).

⁽³⁾ Dyrektywa 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych (Dz.U. L 183 z 12.7.2002, s. 51).

▼ M1

Jeżeli Komisja uzna, że nie posiada wszystkich niezbędnych informacji, kontaktuje się z danym państwem członkowskim w terminie jednego miesiąca od otrzymania zgłoszenia, wskazując niezbędne informacje. Gdy Komisja znajdzie się w posiadaniu wszystkich informacji uznanych przez nią za niezbędne, w terminie jednego miesiąca przekazuje zgłoszenie pozostałym państwom członkowskim.

4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze zatwierdzające lub odrzucające wymogi zgłoszone zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28a ust. 2.

5. Jeżeli państwo członkowskie stwierdzi, że produkt objęty zwolnieniem na podstawie ust. 1 lit. a) lub b) niniejszego artykułu powoduje wystąpienie przypadków uchylania się od opodatkowania, unikania opodatkowania lub nadużyć, może ono odmówić przyznania zwolnienia lub cofnąć już przyznane zwolnienie. Dane państwo członkowskie zgłasza Komisji niezwłocznie na piśmie taką odmowę lub takie cofnięcie i przekazuje jej wszystkie istotne informacje na temat uchylania się od opodatkowania, unikania opodatkowania lub nadużyć. Jeżeli Komisja uzna, że nie posiada wszystkich niezbędnych informacji, kontaktuje się z danym państwem członkowskim w terminie jednego miesiąca od otrzymania takich informacji, wskazując jakie dalsze informacje są niezbędne. Gdy Komisja znajdzie się w posiadaniu wszystkich informacji uznanych przez nią za niezbędne, w terminie jednego miesiąca przekazuje zgłoszenie pozostałym państwom członkowskim. Ostateczna decyzja jest następnie podejmowana zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28a ust. 2 nie później niż cztery miesiące po przekazaniu zgłoszenia pozostałym państwom członkowskim. Państwa członkowskie nie mają obowiązku nadawania takiej decyzji mocy wstecznej.

▼ B

6. Państwa Członkowskie mogą stosować powyższe zwolnienia poprzez zwrot zapłaconego podatku akcyzowego.

▼ M1**▼ B**

SEKCJA VIII
PRZEPISY KOŃCOWE

▼ M1

Artykuł 28a

1. Komisję wspiera Komitet ds. Podatku Akcyzowego. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 28b

Co pięć lat Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wdrożenia niniejszej dyrektywy. Pierwsze sprawozdanie zostanie przedłożone do dnia 31 grudnia 2024 r.

Sprawozdanie w szczególności:

a) ocenia stosowanie i skutki przepisów krajowych przyjętych i stosowanych na podstawie art. 5 i 9a, art. 22 ust. 8, art. 23a i art. 27 ust. 2 lit. f);

▼ M1

- b) bierze pod uwagę stosowne dowody na występowanie skutków przepisów przyjętych i stosowanych na podstawie tych artykułów, takich jak negatywne skutki transgraniczne, wzrost liczby oszustw, wpływ na sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego i zdrowie publiczne; oraz
- c) jeżeli państwa członkowskie stosują krajowe przepisy przyjęte na podstawie art. 22 ust. 8 – ocenia adekwatność:
- warunków ustanowionych przez te państwa członkowskie do celów zapobiegania wszelkim przypadkom uchylania się od opodatkowania, unikania opodatkowania lub nadużyć, oraz
  - wymogów i procedur wprowadzonych przez te państwa członkowskie w celu zapewnienia kontroli produkcji i konsumpcji oraz zapobiegania skutkom transgranicznym i sprzedaży transgranicznej.

Na wniosek, państwa członkowskie przedkładają Komisji informacje niezbędne do sporządzenia sprawozdania.

Państwa członkowskie, które stosują krajowe przepisy przyjęte na podstawie art. 22 ust. 8, przedkładają Komisji – nie później niż trzy miesiące po pierwszym roku stosowania takich przepisów – wszelkie informacje niezbędne do przeprowadzenia oceny, o której mowa w akapicie drugim lit. c) niniejszego artykułu.

W stosownych przypadkach sprawozdaniu temu towarzyszy wniosek ustawodawczy.

▼ B*Artykuł 29*

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 31 grudnia 1992 r. Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 30

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do wszystkich Państw Członkowskich